

Στην υπόθεση 292/82,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht του Αμβούργου προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

FIRMA E. MERCK, Darmstadt,

και

HAUPTZOLLAMT HAMBURG-JONAS,

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς το κύρος του άρθρου 1, στοιχείο α, των κανονισμών της Επιτροπής 2271/78 της 29ης Σεπτεμβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 275, σ. 28), 2555/78 της 31ης Οκτωβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 307, σ. 32), 2807/78 της 30ής Νοεμβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 334, σ. 32), 3115/78 της 29ης Δεκεμβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 370, σ. 26), 181/79 της 31ης Ιανουαρίου 1979 (ΑΒΙ. L 26, σ. 36), 410/79 της 28ης Φεβρουαρίου 1979 (ΑΒΙ. L 50, σ. 28) και 615/79 της 30ής Μαρτίου 1979 (ΑΒΙ. L 79, σ. 28) περί καθορισμού των συντελεστών επιστροφής οι οποίοι εφαρμόζονται από την 1η Οκτωβρίου 1978 μέχρι την 30ή Απριλίου 1979 στη ζάχαρη και στη μελάσσα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων και δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους: K. Bahlmann, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και O. Due, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοίκησης

εκδίδει την ακόλουθη,

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι παρατηρήσεις που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 20 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ συνοψίζονται ως εξής:

I — Κανονιστικό πλαίσιο

A — Κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης

Το άρθρο 1 του κανονισμού 3330/74 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1974 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/011, σ. 134) ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι:

«1. Η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης περιλαμβάνει καθεστώς τιμών και συναλλαγών και διέπει τα ακόλουθα προϊόντα:

Κλάση του κοινού δασμολογίου	Περιγραφή εμπορευμάτων
α) 17.01	Σάκχαρις τεύτλων και καλαμοσακχάρου εις στερεάν κατάσταση
...	...
γ) 17.03	Μελάσσαι ...
δ) 17.02 Γ έως Ζ	Έτερα σάκχαρα (τη εξαίρειται της λακτόζης και της γλυκόζης), σιρόπια (τη εξαίρειται των σιρόπιων λακτόζης και γλυκόζης) υποκατάστατα του μέλιτος, έστω και μεμιγμένα μετά φυσικού μέλιτος, σάκχαρα και μελάσσαι, κεκαυμένα

...»

Τα άρθρα 9 και 19 του κανονισμού προβλέπουν τον καθορισμό επιστροφών λόγω παραγωγής και εξαγωγής.

Έτσι, το άρθρο 9, παράγραφος 4, ορίζει ότι:

«4. Για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, υπό α), καθώς και για τα σιρόπια που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, υπό δ), που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή ορισμένων προϊόντων της χημικής βιομηχανίας, δύναται να αποφασίζεται η χορήγηση επιστροφών στην παραγωγή.»

Το άρθρο 19, παράγραφος 1, ορίζει ότι:

«1. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατή η εξαγωγή, στη φυσική κατάσταση ή υπό μορφή εμπορευμάτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I, των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, υπό α), γ) και δ), με βάση τις χρηματιστηριακές τιμές ή τις τιμές στη διεθνή αγορά για τα προϊόντα που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο υπό α) και δ), η διαφορά μεταξύ αυτών των τιμών και των τιμών μέσα στην Κοινότητα δύναται να καλύπτεται από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή.»

Τέλος, το παράρτημα I αυτού του κανονισμού περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, «μανιτόλη» και «σορβιτόλη» που υπάγονται στις διακρίσεις 29.04 Γ II και III του κοινού δασμολογίου (στο εξής ΚΔ) και τα «προϊόντα πυρολύσεως της σορβιτόλης» που υπάγονται στη διάκριση 38.19 Τ του ΚΔ. Τα προϊόντα αυτά χρησιμοποιούνται, μεταξύ άλλων, στην ιατρική.

B — Επιστροφές λόγω παραγωγής

Το άρθρο 1 του κανονισμού 1400/78 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1978 περί θεσπίσεως γενικών κανόνων εφαρμοζομένων στην επιστροφή λόγω παραγωγής για τη ζάχαρη που χρησιμοποιείται στη χημική βιομηχανία (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/021, σ. 194) προβλέπει ότι χορηγείται επιστροφή λόγω παραγωγής για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α, του προαναφερόμενου κανονισμού 3330/74 και στα σιρόπια σακχαρόζης της διακρίσεως 17/02 Δ II του ΚΔ, που είναι «προϊόντα δάσεως» και χρησιμοποιούνται στην παραγωγή των προϊόντων της χημικής βιομηχανίας που απαριθμούνται στο παράρτημα του κανονισμού 1400/78. Το παράρτημα αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη μαννιτόλη και τη σορβιτόλη.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η επιστροφή λόγω παραγωγής για τη ζάχαρη που χρησιμοποιείται στη χημική βιομηχανία προβλέπεται μόνον για τις ζάχαρες τεύτλων και σακχαροκαλάμου σε στερεά κατάσταση της κλάσεως 17.01 του ΚΔ και για τα σιρόπια σακχαρόζης της δασμολογικής διακρίσεως 17.02 Δ II. Συνεπώς, η ιμπερτοποιημένη ζάχαρη που αποτελείται, στην ουσία, από γλυκόζη, φρουκτόζη και νερό, δεν αποτελεί παραδείγματος χάρη, σιρόπι, για το οποίο χορηγούνται οι επιστροφές αυτές.

Γ — Επιστροφές λόγω εξαγωγής

α) Το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1972 περί καθορισμού των γενικών κανόνων που αφορούν τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων προσδιορισμού του ύψους αυτών, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα εξαγόμενα υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα II της συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/008, σ. 196) όπως τροποποιήθηκε, ιδίως, με τον κανονισμό 707/78 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/020, σ. 196), ορίζει ότι:

«Για τον καθορισμό του ύψους επιδοτήσεως λαμβάνονται υπόψη, κατά περίπτωση,

οι επιστροφές κατά την παραγωγή, οι ενισχύσεις ή άλλα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος που ισχύουν για τα προϊόντα δάσεως σε όλα τα κράτη μέλη, κατά τις διατάξεις του κανονισμού περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον εν λόγω τομέα ...»

Ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται στα προϊόντα δάσεως που αναφέρονται στο παράρτημα Α αυτού του κανονισμού ή στα προϊόντα που προέρχονται από τη μεταποίησή τους και εξάγονται με τη μορφή των εμπορευμάτων που αναφέρονται στα παραρτήματα Β και Γ.

Το παράρτημα Α του κανονισμού περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις ύλες που υπάγονται στη διάκριση ex 17.02 Δ II, που περιγράφονται ως εξής:

«Σιρόπια τεύτλων ή σακχαροκαλάμου, περιέχοντα κατά βάρος εις ξηράν κατάστασιν 98 % ή περισσότερον σακχαρόζην (συμπεριλαμβανομένου και του ιμπερτοποιημένου σακχάρου εκφραζομένου εις σακχαρόζην).»

Το παράρτημα Γ περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη μαννιτόλη και τη σορβιτόλη.

6) τα ποσοστά επιστροφής λόγω εξαγωγής για την υπό κρίση περίοδο, δηλαδή την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 1978 μέχρι την 30ή Απριλίου 1979, καθορίστηκαν με τους κανονισμούς της Επιτροπής 2271/78 της 29ης Σεπτεμβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 275, σ. 28), 2555/78, της 31ης Οκτωβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 307, σ. 32), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2680/78 της 15ης Νοεμβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 322, σ. 20) 2807/78 της 30ής Νοεμβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 334, σ. 32), 3115/78 της 29ης Δεκεμβρίου 1978 (ΑΒΙ. L 370, σ. 26), 181/79 της 31ης Ιανουαρίου 1979 (ΑΒΙ. L 26, σ. 36), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 336/79 της 21ης Φεβρουαρίου 1981 (ΑΒΙ. L 45, σ. 22), 410/79 της 28ης Φεβρουαρίου 1979 (ΑΒΙ. L 50, σ. 28) και 615/79 της 30ής Μαρτίου 1979 (ΑΒΙ. L 79, σ. 28) περί καθορισμού των ποσοστών επιστροφής που εφαρμόζονται στη ζάχαρη και στη μελάσσα που εξάγονται με μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα

II της συνθήκης. Η τέταρτη αιτιολογική σκέψη των κανονισμών αυτών παραπέμπει στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72, που αναφέρεται ανωτέρω. Το άρθρο 1 των επίδικων κανονισμών έχει την εξής διατύπωση:

«Οι συντελεστές των επιστροφών που εφαρμόζονται ... στα προϊόντα, τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2682/72 και τα οποία αφορά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3330/74 και εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που επαναλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 3330/74, καθορίζονται ως εξής:

α) στον πίνακα Ι του παραρτήματος όσον αφορά αυτά ακριδώς τα εμπορεύματα, εφόσον περιλαμβάνονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1400/78·

β) στον πίνακα ΙΙ του παραρτήματος, όσον αφορά τα εμπορεύματα που δεν αναφέρονται στο στοιχείο α).»

Σ' όλους τους σχετικούς κανονισμούς για την περίοδο από την 1η Μαΐου 1979 μέχρι την 30ή Ιουνίου 1980 παρέμεινε αμετάβλητο το κείμενο του άρθρου Ι που προαναφέρεται. Αντίθετα, ο κανονισμός 1678/80 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1980 περί καθορισμού των ποσοστών επιστροφής που εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 1980 στη ζάχαρη και στη μελάσσα που εξάγονται με μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα ΙΙ της συνθήκης (ΑΒΙ. L 166, σ. 34), του οποίου η διατύπωση είναι, εξάλλου, η ίδια με τη διατύπωση του άρθρου Ι των επίδικων κανονισμών, ορίζει στο στοιχείο α) ότι τα ποσοστά των εφαρμοστέων επιστροφών καθορίζονται όπως αναφέρεται

«στον πίνακα Ι του παραρτήματος όσον αφορά αυτά ακριδώς τα προϊόντα, εφόσον επαναλαμβάνονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1400/78 και χορηγείται γι' αυτά επιστροφή λόγω παραγωγής».

II — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου

Η επιχείρηση E. Merck, Darmstadt, προσφεύγουσα στην κυρία δίκη (στο εξής προ-

σφεύγουσα), είχε εξάγει, κατά την περίοδο από τον Οκτώβριο 1978 μέχρι τον Απρίλιο 1979, μαννιτόλη — που υπάγεται στη διάκριση 29.04 Γ ΙΙ του ΚΔ — και σορβιτόλη — που υπάγεται στις διακρίσεις 29.04 Γ ΙΙ 6) 2 και 38.19 Τ Ι 6) — από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προς διάφορες τρίτες χώρες.

Η προσφεύγουσα ζήτησε από το Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Κεντρικό Τελωνείο του Hamburg-Jonas, στο εξής Hauptzollamt) την πληρωμή των επιστροφών που εφαρμόζονται στη ζάχαρη που εξάγεται με τη μορφή των ανωτέρω εμπορευμάτων.

Το Hauptzollamt στηρίχθηκε κάθε φορά για τον υπολογισμό αυτών των επιστροφών στα κατώτερα ποσοστά που αναφέρονται στον πίνακα Ι των παραρτημάτων των ανωτέρω κανονισμών 2271/78, 2555/78, 2680/78, 2807/78, 3115/78, 181/79 336/79, 410/79 και 615/79.

Μετά από κάθε υπολογισμό η προσφεύγουσα ασκούσε ένσταση κατά των σχετικών αποφάσεων προβάλλοντας ότι δεν της χορηγήθηκε καμία επιστροφή λόγω παραγωγής για τα εξαγόμενα προϊόντα, γιατί οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έκριναν ότι το διάλυμα ζάχαρης που χρησιμοποιείται για την παρασκευή αυτών των ειδών, δηλαδή το υβερτοποιημένο σάκχαρο, δεν αποτελείσε σιρόπι σακχάρως, για το οποίο χορηγείται επιστροφή κατά την έννοια του άρθρου Ι του ανωτέρω κανονισμού 1400/78. Η προσφεύγουσα θεωρεί, συνεπώς, ότι μπορεί να απαιτήσει την καταβολή των ποσοστών των επιστροφών λόγω εξαγωγής, χωρίς αυτά να μειωθούν κατά το ποσό των επιστροφών λόγω παραγωγής.

Το Hauptzollamt, όμως, ενέμεινε στην άποψή του.

Η προσφεύγουσα άσκησε τότε προσφυγή κατά των αποφάσεων του Hauptzollamt ενώπιον του Finanzgericht του Αμβούργου. Ισχυρίστηκε ότι το να εφαρμοστούν ως προς αυτή τα ίδια χαμηλότερα ποσοστά επιστροφής που εφαρμόστηκαν ως προς τους παραγωγούς που είχαν λάβει επι-

στροφή λόγω παραγωγής, ενώ σ' αυτή δεν είχε χορηγηθεί επιστροφή λόγω παραγωγής για τα προϊόντα που είχαν εξαχθεί, συνιστά παράβαση του άρθρου 40, παράγραφος 3, εδάφιο 2, της συνθήκης ΕΟΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η παράβαση αυτή είναι δυνατό να αποφευχθεί αν γίνει ορθή ερμηνεία των κανονισμών που ίσχυαν μέχρι την 30ή Ιουνίου 1980. Σύμφωνα με την ερμηνεία αυτή, τα ποσοστά των επιστροφών, που αναφέρονται στον πίνακα I των παραρτημάτων των ανωτέρω κανονισμών, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνον για τα εμπορεύματα για τα οποία πράγματι έχει χορηγηθεί επιστροφή λόγω παραγωγής. Στις εξαγωγές, επομένως, που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα, θα έπρεπε να εφαρμοστούν τα ποσοστά επιστροφής του πίνακα II των παραρτημάτων. Από την 1η Ιουλίου 1980 το κείμενο των σχετικών διατάξεων προσαρμόστηκε προς την ερμηνεία αυτή, που είναι και η μόνη ορθή.

Το *Hauptzollamt* ισχυρίστηκε ότι δεσμεύεται από τους εν λόγω κανονισμούς, των οποίων το κείμενο είναι σαφές και δεν είναι δυνατόν να ερμηνευτεί υπό την έννοια που το ερμηνεύει η προσφεύγουσα. Η εφαρμογή των ποσοστών που αναφέρονται στον πίνακα I των παραρτημάτων των κανονισμών αυτών, εξαρτάται απλώς από τον όρο ότι τα εξαγόμενα εμπορεύματα πρέπει να αναφέρονται στα παραρτήματα των κανονισμών 3330/74 και 1400/78.

Το *Finanzgericht* ανέβαλε την έκδοση οριστικής αποφάσεως και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1. Είναι άκυρο το άρθρο 1, στοιχείο α, των κανονισμών (ΕΟΚ) 2271/78, 2555/78, 2807/78, 3115/78, 181/79, 410/79 και 615/79 της Επιτροπής ενόψει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2682/72 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 707/78 του Συμβουλίου, καθόσον προβλέπει για τις εξαγωγές μαννιτόλης και σορβιτόλης των διακρίσεων 29.04 Γ II και III και 38.19 Τ του κοινού δασμολογίου, για

τα οποία δεν χορηγήθηκε επιστροφή λόγω παραγωγής, την εφαρμογή των συντελεστών επιστροφής λόγω εξαγωγής βάσει του πίνακα I αντί του πίνακα II των παραρτημάτων των ανωτέρω κανονισμών περί συντελεστών επιστροφής;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Ποιες είναι οι έννομες συνέπειες της ακυρότητας των ανωτέρω κανονισμών;»

Με τη διάταξη περί παραπομπής, που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Νοεμβρίου 1982, το *Finanzgericht* τονίζει, ιδίως, ότι το κείμενο των κανονισμών που εφαρμόζεται σχετικά με τα ποσοστά επιστροφής καθιστά αδύνατη την εφαρμογή του πίνακα II των παραρτημάτων των κανονισμών αυτών.

Το *Finanzgericht* έχει, όμως, αμφιβολίες ως προς το κύρος του άρθρου 1, στοιχείο α, των επίδικων κανονισμών. Το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72 είναι δυνατό να συνεπάγεται την υποχρέωση της Επιτροπής να εφαρμόσει τα ανωτέρα ποσοστά επιστροφής λόγω εξαγωγής, που αναφέρονται στον πίνακα II των παραρτημάτων των κανονισμών, σε περίπτωση που δεν χορηγήθηκε επιστροφή λόγω παραγωγής. Υπέρ της απόψεως αυτής συνηγορεί το άρθρο 1, στοιχείο α, του κανονισμού 1678/80, σύμφωνα με το οποίο ο πίνακας του παραρτήματος εφαρμόζεται στα εμπορεύματα που αναφέρονται στο παράρτημα του κανονισμού 1400/78 και για τα οποία χορηγήθηκε επιστροφή λόγω παραγωγής. Όπως και οι προηγούμενοι κανονισμοί, που εφαρμόζονται ως προς τα ποσοστά επιστροφής, ο κανονισμός 1678/80 στηρίζεται όπως τονίζει το *Finanzgericht*, στον κανονισμό 3330/74 και αναφέρεται στους κανόνες του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72 και στους κανόνες του κανονισμού 1400/78. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι και όσον αφορά την εφαρμογή των ποσοστών επιστροφής λόγω εξαγωγής κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη η κατάσταση αν πράγματι χορηγήθηκε επιστροφή λόγω παραγωγής.

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την C. Berardis και τον J. Sack, μέλη της νομικής της υπηρεσίας.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς πορηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 1983, το Δικαστήριο αποφάσισε να αναθέσει την υπόθεση στο δεύτερο τμήμα.

III — Γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου

1. Επί του πρώτου ερωτήματος

Η *Επιτροπή* διαπιστώνει καταρχάς ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διέθετε κατά το χρονικό σημείο της θεσπίσεως της επίδικης ρυθμίσεως, χρησιμοποιούνταν για τη παραγωγή της μαννιτόλης και της σορβιτόλης μόνο τα προϊόντα βάσεως για τα οποία καταβαλλόταν επιστροφή λόγω παραγωγής.

Χάριν σαφήνειας και διοικητικού ορθολογισμού η *Επιτροπή* θεώρησε, επομένως, αναγκαίο, να εφαρμόσει ως προς το σχετικό τελικό προϊόν ποσοστό επιστροφής λόγω εξαγωγής μειωμένο κατά το ποσό της επιστροφής λόγω παραγωγής. Η διοικητική αυτή απλούστευση είχε ως σκοπό να αποφευχθούν περιττές και πολυέξοδες επαληθεύσεις σχετικά με το αν, σε κάθε περίπτωση, είχε πράγματι χορηγηθεί η επιστροφή λόγω παραγωγής.

Μόλις στις 12 Ιουνίου 1979, μετά από επιστολή της προσφεύγουσας, η *Επιτροπή* πληροφορήθηκε για πρώτη φορά ότι μια επιχείρηση, μεταβάλλοντας τις μεθόδους

παραγωγής, είχε αντικαταστήσει για την παραγωγή της μαννιτόλης και της σορβιτόλης, το βασικό προϊόν, για το οποίο χορηγείται επιστροφή λόγω παραγωγής, με διάλυμα ιμμερτοποιημένου σακχάρου.

Η *Επιτροπή*, που η μεμονωμένη αυτή περίπτωση την έκανε να στρέψει την προσοχή της στα νέα οικονομικά και τεχνικά δεδομένα, άρχισε να μελετά τα νομοθετικά προβλήματα που συνδέονταν με τη νέα κατάσταση. Φυσικά, όφειλε να δεδαιωθεί εκ των προτέρων ότι από απόψεως διοικητικών μηχανισμών είναι πράγματι δυνατό να εξακριβωθεί αν για την παραγωγή της μαννιτόλης και της σορβιτόλης χρησιμοποιήθηκαν βασικά προϊόντα, για τα οποία δεν χορηγούνται επιστροφές λόγω παραγωγής. Αφού ρύθμισε το θέμα αυτό, η *Επιτροπή* προσάρμοσε, σε σχετικά μικρό χρονικό διάστημα, τις εκτελεστικές της διατάξεις στη νέα πραγματικότητα (κανονισμός 1678/80, ανωτέρω).

Κατά την *Επιτροπή*, οι διευκρινίσεις αυτές καταδεικνύουν ότι δεν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί το κύρος των προηγούμενων κανονισμών.

Εξάλλου, η *Επιτροπή* δεν αρνείται ότι έχει τη νομική υποχρέωση να προσαρμόσει, αν χρειαστεί, τη ρύθμιση ανάλογα με τις αλλαγές και την εξέλιξη της τεχνικής για να θεσπίσει τις αναγκαίες ρυθμίσεις και να επιφυλάξει ίδια μεταχείριση σε όλους τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες. Το γεγονός όμως ότι στάθμισε με προσοχή τις επιπτώσεις που συνεπάγεται η τεχνική και οικονομική εξέλιξη και το γεγονός ότι δεν θέλησε να ευνοήσει τις νέες μεθόδους παραγωγής με παροχές από τους δημόσιους πόρους παρά μόνο υπό τον όρο ότι οι συνθήκες είναι πράγματι παρόμοιες και ότι είναι δυνατόν να διενεργηθούν αποτελεσματικοί έλεγχοι, δεν συνιστά διάκριση με την έννοια του άρθρου 40, παράγραφος 3, της συνθήκης. Συνεπώς, η δήθεν επιδείνωση της καταστάσεως των εξαγωγέων μαννιτόλης και σορβιτόλης, που παράγονται βάσει ενός διαλύματος ιμμερτοποιημένου σακχάρου, για το οποίο δεν χορηγείται επι-

στροφή λόγω παραγωγής, δεν συνιστά διάκριση σε βάρος ορισμένων προσώπων ή ομάδων, δεδομένου ότι καθέννας είναι ελεύθερος να επιλέξει το προϊόν βάσει που επιθυμεί και έτσι να λάβει ακέραια τα ποσοστά επιστροφής.

Η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως δεν επιβάλλει κατά κανένα τρόπο να ληφθούν αμέσως υπόψη οι νέες εξελίξεις, ενώ δεν έχει ακόμη αποδειχτεί ότι οι συνθήκες είναι πράγματι παρόμοιες από κάθε άποψη. Ακόμη κι αν συνέβαινε αυτό, δεν έχει η Επιτροπή καμία υποχρέωση να θεσπίσει ρύθμιση με αναδρομική ισχύ, όταν οι σχετικές νομικές διατάξεις προσαρμόστηκαν μετά από μικρό χρονικό διάστημα και αποδεικνύεται δύσκολο να γίνει, για το παρελθόν, λεπτομερής έλεγχος των μεθόδων παραγωγής. Αυτό θα συνέβαινε, όταν μια ενδιαφερόμενη επιχείρηση θα πληροφορούσε με κάποια σχετική καυστέρηση τα κοινοτικά όργανα για την εξέλιξη της καταστάσεως.

Η Επιτροπή θεωρεί συνεπώς, ότι στο πρώτο ερώτημα του Finanzgericht του Αμβούργου πρέπει να δοθεί η ακόλουθη απάντηση:

Από την εξέταση του άρθρου 1, στοιχείο α, των κανονισμών της Επιτροπής 2271/78, 2555/78, 2807/78, 3115/78, 181/79, 410/79 και 615/79 περί καθορισμού των ποσοστών επιστροφής που εφαρμόζονται ως προς τη ζάχαρη και τη μελάσσα που εξάγονται με μορφή εμπορευμάτων, που δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης, δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος των διατάξεων αυτών.

2. *Επί του δευτέρου ερωτήματος*

Η *Επιτροπή* θεωρεί, συνεπώς, ότι παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα. Αν, εντούτοις, το Δικαστήριο αναγνωρίσει ότι οι επίδικοι κανονισμοί είναι παράνομοι, επειδή είναι ελλιπείς, θα πρέπει, σύμφωνα

με τη νομολογία του, να περιοριστεί στη διαπίστωση ότι οι σχετικές διατάξεις αντιβαίνουν προς τη συνθήκη. Στην περίπτωση αυτή, θα εναπόκειται στην Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα.

IV — Προφορική διαδικασία

Η επιχείρηση E. Merck, προσφεύγουσα στην κυρία δίκη, εκπροσωπούμενη από τον G. Reinhardt, προϊστάμενο του τμήματος φορολογίας και από τον D. Rütter, προϊστάμενο της υπηρεσίας δασμών και φόρων καταναλώσεως, καθώς και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον J. Sack, μέλος της νομικής τις υπηρεσίας, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στη συνεδρίαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1983.

Η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι μέχρι το 1976 παρήγαγε η ίδια μαννιτόλη και σορβιτόλη από κρυσταλλική ζάχαρη, που είχε υδρετοποιηθεί και στη συνέχεια υδρογονωθεί. Για τεχνικούς και οικονομικούς λόγους όμως επέφερε, από το 1976, ορισμένες αλλαγές στη μέθοδο παραγωγής της. Λόγω των αλλαγών αυτών, δεν παρήγαγε πλέον η ίδια την υδρετοποιημένη ζάχαρη, αλλά την αγόραζε από κάποιο παραγωγό. Επειδή οι γερμανικές τελωνειακές αρχές αρνήθηκαν να της καταβάλουν τις επιστροφές λόγω εξαγωγής βάσει των υψηλότερων συντελεστών που αναφέρονται στον πίνακα II των παραρτημάτων των επίδικων κανονισμών, η προσφεύγουσα συνέστησε, στη συνέχεια, κοινοπραξία με τον παραγωγό υδρετοποιημένης ζάχαρης με σκοπό να τύχει ευνοϊκότερου τελωνειακού καθεστώτος. Κατέστη έτσι δυνατό να καταβληθούν στις δύο επιχειρήσεις επιστροφές λόγω παραγωγής από τον Ιανουάριο 1980.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 6ης Οκτωβρίου 1983.

Σκεπτικό

- 1 Με διάταξη τις 21ης Οκτωβρίου 1982, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Νοεμβρίου 1982, το Finanzgericht του Αμβούργου υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα ως προς το κύρος του άρθρου 1, στοιχείο α, των κανονισμών της Επιτροπής 2271/78 της 29ης Σεπτεμβρίου 1978 (ABl. L 275, σ. 28), 2555/78 της 31ης Οκτωβρίου 1978 (ABl. L 307, σ. 32), 2807/78 της 30ής Νοεμβρίου 1978 (ABl. L 334, σ. 32), 3115/78 της 29ης Δεκεμβρίου 1978 (ABl. L 370, σ. 26), 181/79 της 31ης Ιανουαρίου 1979 (ABl. L 26, σ. 36), 410/79 της 28ης Φεβρουαρίου 1979 (ABl. L 50, σ. 28) και 615/79 της 30ής Μαρτίου 1979 (ABl. L 79, σ. 28) περί καθορισμού των συντελεστών επιστροφής οι οποίοι εφαρμόζονται από την 1η Οκτωβρίου 1978 μέχρι την 30ή Απριλίου 1979 στη ζάχαρη και στη μελάσσα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων και δεν υπάγονται στο παράρτημα II της συνθήκης.
- 2 Το ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς σχετικά με τα ποσά των επιστροφών λόγω εξαγωγής για τη ζάχαρη που εξάγεται υπό μορφή μαννιτόλης — και υπάγεται στη διάκριση 29.04 Γ II του κοινού δασμολογίου — και σορβιτόλης — που υπάγεται στις δασμολογικές διακρίσεις 29.04 Γ III και 38.19 T. Για τις εν λόγω εξαγωγές, που έγιναν από τον Οκτώβριο 1978 μέχρι τον Απρίλιο 1979, η επιχείρηση Merck, Darmstadt, προσφεύγουσα στην κυρία δίκη, έλαβε επιστροφές μόνο κατά τους μειωμένους συντελεστές που αναφέρονται στον πίνακα I των παραρτημάτων των προαναφερθέντων κανονισμών. Ενώπιον του Finanzgericht του Αμβούργου προέβαλε η προσφεύγουσα ότι οι συντελεστές αυτοί εφαρμόζονται μόνον για τα εμπορεύματα για τα οποία ήδη είχαν καταβληθεί επιστροφές λόγω παραγωγής. Δεδομένου ότι για τα εν λόγω εμπορεύματα δεν είχαν καταβληθεί οι επιστροφές αυτές, απαίτησε να της καταβληθούν οι επιστροφές λόγω εξαγωγής κατά τους πλήρεις συντελεστές που προβλέπει ο πίνακας II των αναφερθέντων παραρτημάτων.
- 3 Από τη δικογραφία και από τα συμπληρωματικά στοιχεία που προσκόμισε η επιχείρηση Merck κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου συναγεται ότι μέχρι το 1976 παρήγαγε μαννιτόλη και σορβιτόλη από κρυσταλλική ζάχαρη, που είχε υμερτοποιηθεί και στη συνέχεια υδρογονωθεί. Οι επεξεργασίες αυτές γίνονται στις εγκαταστάσεις της. Για την παρασκευή αυτή, καταβλήθηκαν τότε στη Merck επιστροφές λόγω παραγωγής, καθώς και μειωμένες επιστροφές λόγω εξαγωγής.
- 4 Από το 1976 όμως, η επιχείρηση επέφερε για τεχνικούς και οικονομικούς λόγους αλλαγές στη μέθοδο της παρασκευής. Λόγω των αλλαγών αυτών, έπαψε να

ιμμερτοποιεί η ίδια τη ζάχαρη και αγόραζε ιμμερτοποιημένη ζάχαρη από άλλο κοινοτικό παραγωγό. Εκτός από τις μεταβολές αυτές, η διαδικασία παραγωγής, κατά τα λοιπά, έμεινε η ίδια, αλλά η επιχείρηση δεν μπόρεσε να λάβει επιστροφές λόγω παραγωγής.

- 5 Θεωρώντας ότι η χορήγηση εκ μέρους των γερμανικών αρχών επιστροφών λόγω εξαγωγής με μειωμένους συντελεστές διενεργούνταν κατά ορθή ερμηνεία των επίδικων κανονισμών, το Finanzgericht του Αμβούργου ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερωτήματα:

«1. Είναι άκυρο το άρθρο 1, στοιχείο α, των κανονισμών (ΕΟΚ) 2271/78, 2555/78, 2807/78, 3115/78, 181/79, 410/79 και 615/79 της Επιτροπής ενόψει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2682/72 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 707/78 του Συμβουλίου, καθόσον προβλέπει για τις εξαγωγές μαννιτόλης και σορβιτόλης των διακρίσεων 29.04 Γ II και III και 38.19 Τ του κοινού δασμολογίου, για τα οποία δεν χορηγήθηκε επιστροφή λόγω παραγωγής, την εφαρμογή των συντελεστών επιστροφής λόγω εξαγωγής βάσει του πίνακα I αντί του πίνακα II των παραρτημάτων των ανωτέρω κανονισμών περί συντελεστών επιστροφής;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Ποιες είναι οι έννομες συνέπειες της ακυρότητας των ανωτέρω κανονισμών;»

- 6 Πριν δοθεί απάντηση στο πρώτο ερώτημα, πρέπει να εξετασθεί η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί επιστροφών λόγω παραγωγής, και λόγω εξαγωγής στον τομέα της ζάχαρης.

- 7 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 3330/74 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1974 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/011, σ. 134), όπως τροποποιήθηκε ιδίως από τον κανονισμό 705/78 του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/020, σ. 190) απαριθμεί τα διάφορα προϊόντα που υπάγονται στον κανονισμό αυτό. Τα άρθρα 9 και 19 του ίδιου κανονισμού προβλέπουν τον καθορισμό επιστροφών λόγω παραγωγής και λόγω εξαγωγής, αντίστοιχα, ενώ οι επιστροφές λόγω εξαγωγής, προβλέπονται, μεταξύ άλλων, για ορισμένα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, και εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του κανονισμού. Το εν λόγω παράρτημα περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων τη μαννιτόλη και τη σορβιτόλη.

- 8 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1400/78 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1978, περί θεσπίσεως γενικών κανόνων εφαρμοζόμενων στην επιστροφή στην παραγωγή για τη ζάχαρη που χρησιμοποιείται στη χημική βιομηχανία (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/021, σ. 194), προβλέπει ότι επιστροφή λόγω παραγωγής χορηγείται για ορισμένα «βασικά προϊόντα» που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, του αναφερθέντος κανονισμού 3330/74 και τα οποία χρησιμοποιούνται στην παρασκευή των προϊόντων της χημικής βιομηχανίας που απαριθμούνται στο παράρτημα του κανονισμού 1400/78, το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη μαννιτόλη και τη σορβιτόλη. Από τις διατάξεις αυτές όμως συνάγεται ότι η μβερτοποιημένη ζάχαρη δεν αποτελεί ένα από τα βασικά προϊόντα για τα οποία χορηγούνται οι εν λόγω επιστροφές.
- 9 Όσον αφορά τις επιστροφές λόγω εξαγωγής, το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72 του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1972, περί καθορισμού των γενικών κανόνων που αφορούν τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων προσδιορισμού του ύψους αυτών για ορισμένα γεωργικά προϊόντα εξαγόμενα υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα II της συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/008, σ. 196), όπως τροποποιήθηκε ιδίως από τον κανονισμό 707/78 του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/020, σ. 196), ορίζει ότι:

«Για τον καθορισμό του ύψους επιδοτήσεως λαμβάνονται υπόψη, κατά περίπτωση, οι επιστροφές κατά την παραγωγή, οι ενισχύσεις ή άλλο μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος που ισχύουν για τα προϊόντα βάσεως... σε όλα τα κράτη μέλη, κατά τις διατάξεις του κανονισμού περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον εν λόγω τομέα.»

Ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, στα βασικά προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημά του Α και εξάγονται υπό τη μορφή των εμπορευμάτων που αναφέρονται στο παράρτημα Γ. Το παράρτημα Α του κανονισμού περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ορισμένα σιρόπια ζάχαρης, συμπεριλαμβανομένης και της μβερτοποιημένης ζάχαρης. Το παράρτημα Γ περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη μαννιτόλη και τη σορβιτόλη.

- 10 Για την υπό κρίση περίοδο, δηλαδή για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 1978 μέχρι 30ής Απριλίου 1979, η Επιτροπή καθόρισε τους συντελεστές των επιστροφών λόγω εξαγωγής με τους επίδικους κανονισμούς, των οποίων η τέταρτη αιτιολογική σκέψη παραπέμπει αντίστοιχα στο αναφερθέν άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72 και των οποίων το άρθρο 1 έχει ως εξής:

«Οι συντελεστές των επιστροφών που εφαρμόζονται . . . στα προϊόντα, τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2682/72 και τα οποία αφορά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3330/74 και εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που επαναλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 3330/74, καθορίζονται ως εξής:

α) στον πίνακα Ι του παραρτήματος όσον αφορά αυτά ακριβώς τα εμπορεύματα, εφόσον περιλαμβάνονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) 1400/78·

β) στον πίνακα ΙΙ του παραρτήματος, όσον αφορά τα εμπορεύματα που δεν αναφέρονται στο στοιχείο α).»

- 11 Η ίδια διατύπωση χρησιμοποιήθηκε στους κανονισμούς που καθορίζουν τους συντελεστές για την περίοδο από 1ης Μαΐου 1979 μέχρι 30ής Ιουνίου 1980. Αντίθετα, από της εκδόσεως του κανονισμού 1678/80 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1980 περί καθορισμού των συντελεστών των επιστροφών που εφαρμόζονται από 1ης Ιουλίου 1980 για τη ζάχαρη και τη μελάσσα που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που δεν υπάγονται στο παράρτημα ΙΙ της συνθήκης (ΑΒΙ. L 166, σ. 34), οι συντελεστές, όσον αφορά τα εν λόγω εμπορεύματα, καθορίζονται, όπως αναφέρεται στον πίνακα Ι του παραρτήματος, μόνον «εφόσον τα εμπορεύματα αυτά περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1400/78 και χορηγείται γι' αυτά επιστροφή λόγω παραγωγής».
- 12 Βέβαια, όπως τόνισε το Finanzgericht, βάσει του γράμματος των επίδικων κανονισμών, σε συνδυασμό με το παράρτημα του κανονισμού 1400/78, οι επιστροφές λόγω εξαγωγής για τη μαννιτόλη και τη σορβιτόλη θα έπρεπε, εν πάση περιπτώσει, για την υπό κρίση περίοδο να χορηγηθούν βάσει των μειωμένων συντελεστών που προβλέπει ο πίνακας Ι των παραρτημάτων των επίδικων κανονισμών. Εντούτοις, όπως έκρινε το Δικαστήριο με τη νομολογία του, για την ερμηνεία μιας διάταξης του κοινοτικού δικαίου, πρέπει να ληφθεί υπόψη όχι μόνο το γράμμα της, αλλά επίσης τα συμφραζόμενά της, και οι στόχοι που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος.
- 13 Οι επιστροφές λόγω εξαγωγής προς τρίτες χώρες που χορηγούνται για εμπορεύματα που δεν υπάγονται στο παράρτημα ΙΙ της συνθήκης, αλλά παρασκευάζονται από γεωργικά προϊόντα κοινοτικής προέλευσης, αποσκοπούν να αντισταθμίσουν τα έξοδα παραγωγής των κοινοτικών διομηχανιών μεταποίησης, τα οποία προκαλούνται από το γεγονός ότι το επίπεδο των τιμών των γεωργικών προϊόντων είναι υψηλότερο στην Κοινότητα απ' ό,τι στην παγκόσμια αγορά. Με τη χορήγηση των επιστροφών αυτών επιδιώκεται να εξασφαλιστούν ίσες

συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ της κοινοτικής βιομηχανίας και των βιομηχανιών των τρίτων χωρών που προμηθεύονται γεωργικά προϊόντα από την παγκόσμια αγορά.

- 14 Για να καταστεί όμως δυνατή μια τέτοια ισότητα ως προς τον ανταγωνισμό, πρέπει να αποφευχθεί η υπερβολική αντιστάθμιση που προκύπτει από το γεγονός ότι οι επιστροφές λόγω εξαγωγής μπορούν να προστεθούν στα άλλα μέτρα που έχουν ληφθεί προς ενίσχυση της εν λόγω κοινοτικής βιομηχανίας, ιδίως υπό τη μορφή επιστροφών λόγω παραγωγής. Για το λόγο αυτό, το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72, που προαναφέρθηκε, προβλέπει ότι για τον καθορισμό του συντελεστή της επιστροφής λόγω παραγωγής λαμβάνονται υπόψη, κατά περίπτωση, οι επιστροφές λόγω παραγωγής ως προς τα χρησιμοποιούμενα βασικά προϊόντα.
- 15 Ακριδώς, για να επιτύχει την ισορροπία αυτή, που επιδιώκεται με τους κανονισμούς του Συμβουλίου, η Επιτροπή πρόβλεψε, με τους επίδικους κανονισμούς, δύο πίνακες συντελεστών, τον ένα για τα εμπορεύματα για τα οποία χορηγήθηκαν επιστροφές λόγω παραγωγής και τον άλλο για τα εμπορεύματα για τα οποία δεν υπάρχει τέτοια δυνατότητα. Πράγματι, οι αιτιολογικές σκέψεις όλων αυτών των κανονισμών παραπέμπουν ρητά στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2682/72, το δε άρθρο 1 όλων των εν λόγω κανονισμών προβλέπει, αντίστοιχα για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του κανονισμού 1400/78 — και για τα οποία, συνεπώς, μπορεί να χορηγηθεί ενδεχομένως επιστροφή λόγω παραγωγής — τη χορήγηση μειωμένης επιστροφής λόγω εξαγωγής. Αντίθετα για όλα τα άλλα προϊόντα προβλέπεται η χορήγηση μη μειωμένης επιστροφής λόγω εξαγωγής.
- 16 Με τις παρατηρήσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι σύμφωνα με τις πληροφορίες που διέθετε κατά το χρονικό σημείο της θέσπισης της επίδικης ρύθμισης για την παραγωγή της μαννιτόλης και της σορβιτόλης χρησιμοποιούνταν μόνον τα βασικά προϊόντα, για τα οποία καταβάλλονταν επιστροφή λόγω παραγωγής. Παραπέμποντας με το άρθρο 1 όλων των εν λόγω κανονισμών στο παράρτημα του κανονισμού 1400/78, δεν είχε συνεπώς καμία πρόθεση να μειώσει τις επιστροφές λόγω εξαγωγής για εμπορεύματα, για την παραγωγή των οποίων δεν καταβάλλονταν επιστροφές. Επιδίωκε μόνο, χάριν απλοποιήσεως της διοικητικής διαδικασίας, να αποφευχθούν περιττές και δαπανηρές επαληθεύσεις σχετικά με το αν, σε κάθε περίπτωση, ο παραγωγός, είχε πράγματι ασκήσει το δικαίωμα αυτό. Όταν τον Ιούνιο του 1979, η επι-

χειρήση Merck πληροφόρησε την Επιτροπή ότι παρήγαγε μαννιτόλη και σορβιτόλη βάσει μιας ύλης για την οποία δεν καταβαλλόταν επιστροφή λόγω παραγωγής, η Επιτροπή προσαρμόσε το ταχύτερο δυνατό, τη ρύθμισή της στα νέα δεδομένα, θεσπίζοντας τον προαναφερθέντα κανονισμό 1678/80.

- 17 Υπ' αυτές τις συνθήκες και για να έχουν οι επίδικες διατάξεις πρακτική αποτελεσματικότητα, σύμφωνα με τους στόχους που επιδιώκει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, της οποίας αποτελούν μέρος, πρέπει να ερμηνευτούν υπό την έννοια ότι προβλέπουν τη χορήγηση επιστροφών λόγω εξαγωγής κατά πλήρη συντελεστή για τα εμπορεύματα, τα οποία συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που προβλέπουν ρητά οι εν λόγω διατάξεις, αλλά για την παραγωγή των οποίων δεν χορηγείται επιστροφή λόγω παραγωγής, δυνάμει του προαναφερθέντος κανονισμού 1400/78.
- 18 Βάσει της ερμηνείας αυτής των επίδικων διατάξεων, τα σχετικά με το κύρος τους ερωτήματα έχασαν το αντικείμενό τους.
- 19 Στα ερωτήματα του Finanzgericht του Αμβούργου προσήκει συνεπώς η απάντηση ότι το άρθρο 1 των κανονισμών της Επιτροπής 2271/78, 2555/78, 2807/78, 3115/78, 181/79, 410/79 και 615/79 πρέπει να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι, για τις εξαγωγές της μαννιτόλης και της σορβιτόλης των διακρίσεων 29.04 Γ II και III και 38.19 Τ του κοινού δασμολογίου οι οποίες συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται ρητά από τις εν λόγω διατάξεις αλλά για τις οποίες δεν χορηγήθηκε επιστροφή λόγω παραγωγής, προβλέπει την εφαρμογή των συντελεστών των επιστροφών λόγω εξαγωγής του πίνακα II των παραρτημάτων των εν λόγω κανονισμών και ότι, κατόπιν της ερμηνείας αυτής των πιο πάνω κανονισμών, από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος τους.»

Επί των δικαστικών εξόδων

- 20 Τα έξοδα, στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κυρίας δίκης το χαρακτήρα παρεμπύπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 21ης Οκτωβρίου 1982 το Finanzgericht του Αμβούργου αποφαίνεται:

- 1) Το άρθρο 1 των κανονισμών της Επιτροπής 2271/78, 2555/78, 2807/78, 3115/78, 181/79, 410/79 και 615/79 πρέπει να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι, για τις εξαγωγές της μαννιτόλης και της σορβιτόλης των διακρίσεων 29.04 Γ II και III και 38.19 Τ του κοινού δασμολογίου οι οποίες συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται ρητά από τις εν λόγω διατάξεις αλλά για τις οποίες δεν χορηγήθηκε επιστροφή λόγω παραγωγής, προβλέπει την εφαρμογή των συντελεστών των επιστροφών λόγω εξαγωγής του πίνακα II των παραρτημάτων των εν λόγω κανονισμών.
- 2) Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να επηρεάσουν το κύρος των κανονισμών αυτών, όπως ερμηνεύτηκαν.

Bahlmann

Pescatore

Due

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Νοεμβρίου 1983.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος,

K. Bahlmann